

**Malý zpravodaj
dolnobenešovské
farnosti**

NEDELNÍČEK

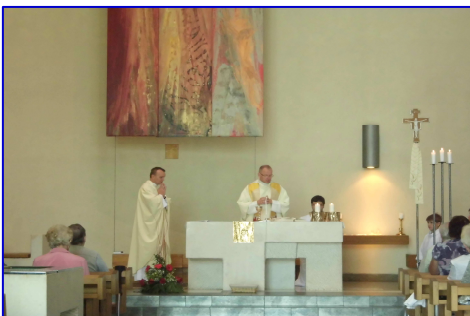
**P. Mgr. Michal Slanina
nám uděluje novokněžské poženání**

Září 2017

Novokněžské požehnání 26. 8. 2017 - P. Michal Slanina

Pout' do Ostravy Zábřehu 8. srpna

SLŮVKO FARÁŘE

„Mraščkárňa“

Služba vojenského kaplana mě přivedla k mnoha novým situacím, ale také na mnoho nových míst, kde jsem mohl získávat širší pohled na službu kněze.

Po vzájemné domluvě s duchovním správcem farnosti Praha – Chodov jsme nabídli výpomoc čtyř vojenských kaplanů – katolíků, že budeme sloužit některé mše svaté v této farnosti. Kromě kostela sv. Františka měla farnost v pronájmu polovinu objektu zrušené mateřské školy na sídlišti, kde jsme sloužili mši svatou v neděle. Vyšla na mne řada jednou za měsíc, kdy jsem z Prahy – Vinoře sedl do auta a jel na Chodov. O nedělním ránu se Prahou jelo dobře, protože „národ spal.“

Sál byl plný lidí, především mladých rodin s malými dětmi, ale také starší farníci měli svá místa. Účastníci bohoslužby hezky zpívali z Kancionálu. Samostatnou kapitolou byly děti. Některé si listovaly v tzv. Nedělním misálku, jiné měly v ruce plyšovou hračku, další mělo zrovna v ruce třeba vlasy sousedního dítěte a ještě jiné se plížením – plazením vydávaly na průzkumnou cestu k oltáři, načež se objevila máma dítěte a za nohy je odtáhla od oltáře dál. Rád na ten čas vzpomínám, protože atmosféra těchto mší byla nádherná. Mladí i starší měli radost z vytvářeného společenství.

V té době se také stavěl nový kostel sv. Hedviky v Darkovicích. Vzal jsem si dva dny dovolené, abych mohl být na brigádě se svými rodáky a vozit cihly, podávat zdícím maltu nebo třeba s nervozitou navádět jeřábníka, když se dodávaly jeřábem palety cihel do „horních pater“ stavby. Druhý den jsme pak s chlapama poseděli ve stavební buňce, kde se objevilo sklo o objemu 0,7 litrů a bylo postupně vyprázdněno. Domů jsem přišel až po 22. hodině a musel zazvonit, protože jsem neměl klíč. Maminka mi otevřela a říká: „Teda, dneska jste dluho robili“☺.

V tomto kostele vznikla vzadu místnost, která je prosklená, odhlučňená a slouží pro matky s malými dětmi. „Hurá, vyřešeno!“ řekl by někdo. Měl jsem možnost mluvit s několika maminkami, které tuto místnost navštěvují, protože v neděli do kostela chtějí přicházet. Od nich jsem se dozvěděl ten podivný název místnosti, který je použit v nadpise (pro katolíky z jiných diecézí: mraščí = křičí, pláče, řve).

Mladé ženy mezi sebou komunikují podobně, jako ženy starší. Pouze obsah a snad i forma (?) jejich komunikace může být asi mnohdy odlišná. A tak se občas u nás v Dolním Benešově dozvídám, že některá matka, případně oba rodiče by na mši rádi s dítětem šli, ale pohledy ostatních, poznámky a posunky na jejich adresu je od tohoto zbožného přání odrazují. Nakolik je to výmluva a nakolik je to vyjádření určitého zklamání z nepřijetí či pohrdání, to se těžko posuzuje.

Někdo může říci, že „hluk“ dítěte nebo dětí umenšuje prožitek mše svaté! Já se ptám, zda „lomoz“ dětí nabourává tvou soustředěnost nebo tvůj „myšlenkový výlet“, tedy že jsi myslí úplně někde jinde a děti jsou jen laciná záminka?

Někdo může říci: „Jo, za nás byly děti vpředu a byly ukázněnější...“ Já se ptám, kde jsou tvé děti nebo vnuci? Spí podobně, jako „spí v neděli národ?“

Ten z kříže, tedy než se tam pro naše hříchy a pýchu dostal, řekl: „Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží.“ (Mk 10,14; Lk 18,16).

Někdo asi řekne: „No jo, Boží království možná těm maličkým patří, ale kostel je náš...“

Prosím milé farníky o nadhled a trpělivost, rodiče dětí prosím o odvahu brát děti do kostela. Jinak to pro ně bude cizí prostor.

P.S. A když dítě křičí, jdu je uklidnit.

PKF

Tři mariánské svátky v září

Během roku si připomínáme výročí některých křesťanů, kteří zvláště vynikajícím způsobem uskutečňovali a šířili kolem sebe dobro. Jsou to svátky svatých, nejruznějších lidí z dob dávných i současných. Mezi všemi svatými vyniká Panna Maria, Matka Ježíše Krista, proto se během roku slaví více mariánských svátků. Vypovídají o její jedinečné účasti na životě a díle jejího Syna. V září jsou to tedy tři svátky.

8. září – svátek Narození Panny Marie

Přestože není v evangeliu uveden den narození, je Narození Panny Marie jedním z nejstarších mariánských svátků slaveným odedávna 8. září.

V ten den byl také posvěcen chrám na místě, na kterém se dle tradice narodila Panna Maria; byl zasvěcen též sv. Anně, její matce.

12. září – památka Jména Panny Marie

Jméno Panny Marie nosí mnoho dívek a žen v každé době, je neustále moderní. Toto jméno zaznívá stále v jazycích všech národů, v krásných lidových písních i ve vrcholných skladbách nejvýznamnějších hudebních skladatelů. Na mnoha místech se v tento den slaví poutní slavnost.

15. září – památka Panny Marie Bolestné

Boží Matka stála vedle kříže, na kterém byl ukřižován její Syn. Byla to pro ni obrovská bolest. Tajemné Simeonovo proroctví, které jí bylo řečeno 40 dní po narození Ježíšově, to vyjadřuje slovy: *"Tvou vlastní duši pronikne meč."* (Lk 2, 35) Tato událost je schopna hluboce oslovit každého, kdo se nad ní zamyslí. Inspirovala nesčetné umělce – výtvarníky, básníky, spisovatele, hudební skladatele.

Výtvarní umělci zobrazují Pannu Marii stojící vedle kříže nebo držící po Ježíšově smrti v rukou jeho tělo. Tak ji znázorňuje také světoznámá socha, Michelangelova Pieta, umístěná v chrámu sv. Petra ve Vatikánu. Tu vytvořil Michelangelo jako mladý umělec.

Stejný motiv, i když jinak ztvárněný, má báseň začínající slovy "Stabat Mater", která byla během dlouhé řady staletí zhudebněna mnoha skladateli. Mezi nimi vyniká jedno z vrcholných děl Antonína Dvořáka, právě jeho světoznámé oratorium "Stabat Mater". Pohled na ukřižovaného Ježíše a Matku Bolestnou stojící vedle kříže byl vždy a je stále velkou útěchou, posilou a pomocí pro ty, kdo těžce trpí.

Mateřská láska Panny Marie objímá všechny lidi. Tisícileté a stále nové zkušenosti jsou vyjádřeny mnoha takovými tituly Panny Marie jako např. "Uzdravení nemocných", "Těšitelka zarmoucených", "Naděje naše", "Matka ustavičné pomoci", "Útočiště hříšníků", "Matka milosrdenství", "Brána nebeská" a jinými krásnými slovy vděčnosti a lásky. Svědectvím toho je i množství poutních míst proslavených i zázraky.

(Mons. Bohumil Kolář, www.cirkev.cz)

Upravila M. Ohrálová

ZŘEJMĚ SKONČILO NEJDELŠÍ MANŽELSTVÍ VE FARNOSTI

V polovině měsíce srpna jsem na několik dní zastupoval vašeho pana faráře. Mimo jiné jsem pohřbíval paní Andělu Vrchoveckou z Dolního Benešova – Zábřehu. Na parte jsem si všiml, že zemřela ve věku 93 let a že se s ní loučí za zarmoucenou rodinu, kromě dětí, i její manžel. Ptal jsem se, kolik je mu let a dozvěděl se, že okolo 95 let. V té chvíli mě napadlo zjistit, kdy uzavřeli manželství, protože jsem tušil, že to mohlo být velmi dávno. A skutečně tomu tak bylo. Manželé Vrchovečtí uzavřeli manželství 16.1.1945. Bylo pro mě už snadné vypočítat, že jejich manželství trvalo pozoruhodných **72 a půl roku**. Nepřekonali tak manželství Viléma a Marie Grygarčkových ze Štěpánkovic, které skončilo v roce 2015 a trvalo více než 73 let. Přesto oba dva páry nám dokázaly, že manželství může vytrvat i po tak dlouhou dobu. Obě manželství byla uzavřena ještě během II. světové války a tehdy lidé nevěděli, jak dlouho ještě válka potrvá a co přinese budoucnost. Přesto měli odvahu vstoupit do manželství a převzít zodpovědnost za život svůj i svého životního partnera. Příklad této odvahy mě inspiroval k napsání tohoto článku. Domnívám se, že to mnoha mladým lidem v současné době schází. Lidé dozrávají v pozdějším věku, a pokud vůbec vstupují do manželství pak ve věku okolo 30ti let. Proto se domnívám, že v budoucnu už tak dlouhá manželství se nebudou opakovat a právě proto bych chtěl na to upozornit. Buď lidé v manželství nevytrvají spolu tak dlouho, nebo jeden z manželů zemře.

Vzpomínám si na přípravu s jedním snoubeneckým párem. Ptal jsem se jich. „Kdy končí manželství?“ Snoubenka mi odpověděla: „Smrtí mého manžela.“ A já se zeptal: „A jak to víte, že on zemře před vámi?“ „Aha, podivila se“ a dodala: „je o dva roky starší.“ Proč tuto epizodu zmiňuji? Aby si lidé znovu uvědomili, že církevně uzavřené manželství končí smrtí jednoho z manželů a ne rozvodem. Církev slovo rozvod vůbec nezná.

Je mnoho rozumných lidí, kteří už desítky let upozorňují na některé negativní jevy, které v současné době způsobují krizi manželství a rodiny. Přitom všichni rozumní lidé vědí, že jaký je pohled na manželství a rodinu, taková je budoucnost národa. Stále se zdůrazňuje svoboda jednotlivce, což způsobuje, že nikdo nechce převzít zodpovědnost za životy druhých. Pokřtený katolík, pokud vstupuje do manželství a neuzavře ho před církví a před Bohem proviňuje se proti Desateru božích přikázání, a tedy žije v těžkém hříchu. Dnešní lehkovážný člověk často tvrdí: „Ten cár papíru

(oddací list) nepotřebuji k soužití s partnerem". Tady je důležité připomenout, že manželství nebylo ustanoveno lidmi ale samotným Bohem. Už na začátku Starého zákona můžeme číst: „A tak muž opustí otce i matku a přilne ke své ženě a ti dva budou jedno, proto, co Bůh spojil, člověk nerozlučuj.“

V současné době je v naší zemi velmi mnoho nepokřtěných lidí. Je velmi pravděpodobné, že katolík si může za životního partnera zvolit člověka nepokřtěného. Mnohdy tito lidé ani nevědí, že k církevně uzavřenému sňatku stačí, aby jeden z dvojice byl pokřtěný katolík. V případě, že neexistuje překážka k uzavření církevního manželství lze požádat biskupský úřad o tzv. povolení (dispenz) ke sňatku s nepokřtěným nebo člověkem jiného vyznání.

P. Alfred Volný

Zpráva pro biřmovance

Vážení biřmovanci,

naše první organizační setkání se uskuteční v **pátek 15.9.2017 v 19.00 ve Farním sále**. Vaše účast je nutná. Pokud byste ze závažných důvodů nemohli, prosím o vyrozumění předem na tel. 731 534 093 nebo mail: rkf.dolnibenesov@doo.cz . Děkuji
PKF

Růžencová zamýšlení

Modlitbou svatého růžence otevíráme pokladnici Srdce Rodičky Boží. Čerpáme z ní pro sebe velkou radost, která nás dovede potěšit ve všech našich starostech, křížích a trápeních.

Jako se tok řeky blíží a nakonec vlévá do moře, tak se život Rodičky Boží po třiatřicet let stále více blížil moři utrpení a bolesti. Spasitel nezapomněl připravit svoji Matku na krvavou oběť svého života za spásu lidstva. Oběť se vždycky přináší na oltáři. Při této oběti mělo být oltářem Neposkvrněné Srdce Panny Marie. Církev to dobře ví, a proto nás učí a vybízí modlit se Bolestný růženec. Modlitba Zdrávasu zastupuje Srdce Panny Marie. Do Zdrávasu vkládáme bolestnou a krvavou Oběť Ježíše Krista, ne najednou, ale po částech.

TAJEMSTVÍ BOLESTNÉHO RŮŽENCE

1. desátek „který se pro nás krví potil“

V Getsemanské zahradě jsme svým duchem přítomni s Pánem Ježíšem, který na sebe bere smrtelnou úzkost nejen našich hříchů, ale také všech hříchů světa. Hřích je neposlušnost a vzdor vůči Bohu. Srdce Krista se sice trápí obrovskou bolestí, avšak současně se zdráhá neuposlechnout svého Nebeského Otce. „Otče můj, je-li možné, ať mne mine tento kalich; avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš.“ Nyní má všechny hříchy lidí na sobě, jakoby se jich sám dopustil. Žádná bolest a úzkost nemůže vyjádřit bolest Ježíše Krista, do níž byl ponořen celé hodiny. Krvavé krůpěje potu byly zevním projevem jeho vnitřních duševních bolestí. Kalich utrpení musel vypít až do dna.

Když se modlíme první bolestný desátek, obětujeme jej ve Zdrávasu na oltáři Srdce Panny Marie v celém bolestném rozsahu. Naučme se poslušnosti k Pánu Bohu a naučme se ošklivit si každý hřích.

2. desátek „který byl pro nás bičován“

Panna Maria v duchu provází svého syna před soud. Obětuje veškerou jeho trýzeň Bohu Otci. Zachycuje každou krůpěj Krve. Je to Krev Syna Božího prolitá z poslušnosti k Otci, z lásky a milosrdenství k lidem.

Při bolestném růženci předkládáme a obětujeme krůpěje Ježíšovy Krve Bohu Otci v deseti Zdrávasech na oltáři Srdce Panny Marie. Co za ně dostaneme? Všechno. Jenom směle předkládejme své prosby. Matko Bolestná, vypros nám u Ducha svatého, abychom na oltáři tvého Neposkvrněného Srdce stále obětovali Bohu Otci rány a Krev tvého milého Syna.

3. desátek „který byl pro nás trnům korunován“

Syn Boží vzal na sebe lidské tělo (podobu člověka) z nekonečné lásky k nám. Jak velkou vděčnost za tolik lásky by byl člověk povinen dát Bohu? A hle, jaká je nevděčnost člověka! Tělo Ježíše Krista je zraněno bičí a důtkami. Hlava je

probodána trny. Láska Kristova to však všechno snese. Kristus přijímá rány, aby mohl vykoupeným rány zhojit. Přijímá nenávisť, aby mohl dát odpuštění a věčnou lásku.

Tímto desátkem obětujeme Bohu Otci na oltáři Srdce Panny Marie všechny rány způsobené na těle a hlavě Pána Ježíše. Modlitba růžence obětovaná za hříšníky a pohany je velmi účinná. Neodolatelně proráží nebesa a tváře hříšníků, znetvořené vášněmi a hříchy, dostávají odraz Boží krásy.

4. desátek „*kteřý pro nás nesl těžký kříž*“

Ježíš Kristus musel vzít na sebe hříchy všech lidí a donést je na místo, kde se měla vykonat smírná Oběť. Co váží jeden těžký hřích? Víc než celý stvořený svět. Jeden smrtelný hřích dovede svou tíhou strhnout duši do věčné propasti. Tedy jeden těžký hřích je těžší než celý stvořený svět. Ale Ježíš Kristus nenesl jenom jeden těžký hřích. Nesl je všechny. Jakou tíží tedy nesl? A jak bolestně se zařezávaly hříchy do jeho duše? Bolestněji než se zařezávaly hrany dřeva kříže do jeho ramena.

V tomto desátku proto obětujeme tíží našich hříchů Bohu Otci, abychom si vyprosili odpuštění všech hříchů.

5. desátek „*kteřý byl pro nás ukřižován*“

Na hoře Kalvárii měl pro lidstvo vytrysknout pramen milosti. Proto se musela otevřít zřídla. Spasitel je nechal otevřít na svém Těle ze svých pěti ran na nohou, na rukou a v srdci. Aby nepřestaly tato zřídla vydávat ze sebe oživující pramen, Spasitel je zachytil do Oběti Mše svaté. Říkáme jí nekrvavá Oběť a při bohoslužbě se obětuje se ve způsobách chleba a vína.

Tento desátek by v nás měl probouzet touhu po časté účasti na Mši svaté, která je ustavičnou skutečnou Obětí Nového zákona a připomíná Oběť Pána Ježíše na kříži. Ze Mše svaté nám plyne veškerá milost.

Rozjímáme-li nad tajemstvím Bolestného růžence, co nám z něj vyplývá? Lidská zloba dostupuje vrcholu, sahá až k Synu Božímu. On však nehrozí, neproklíná, nemyslí na odplatu, ale odpouští. Hřích nevyvolává další hřích. Klíčem k budoucnosti a zachování života je odpuštění.

Ježíši, opravdu by bylo strašné trpět, kdybys nebyl, ale právě ty Ježíši, rozepjatý na kříži, mi dáváš sílu.

Novokněžské požehnání v naší farnosti

P. Mgr. Michal Slanina

V neděli 27. srpna navštívil naši farnost, na pozvání otce Pavla, novokněz P. Michal Slanina. Sloužil zde všechny tři nedělní mše svaté. Po každé z nich uděloval farníkům novokněžské požehnání. Je pravda, že nám při ohláškách také něco malinko o sobě prozradil. Třeba to, že pochází z nedalekých Kobeřic a také, že má rád zvířata v různých podobách. Ale my bychom toho rádi věděli přece jen trochu více. Proto jsem ho po Velké mši svaté poprosila o rozhovor pro čtenáře našeho Nedělníčku.

- „*Otče Michale, povězte mi a zároveň i čtenářům našeho farního zpravodaje Nedělníčku, něco více o sobě, o vaší rodině, o vašich studích.*“

„Co o sobě můžu říci! Pocházím z Kobeřic, s vesnice, která není moc vzdálena od vašeho města. Z této vesnice pochází i můj otec, ale má maminka pochází s Opavy. Mám ještě mladšího bratra, který je už ženatý a bydlí doma.

Předtím než jsem nastoupil k přípravě ke kněžství, jsem pracoval v místní firmě MSA Dolní Benešov, nyní už má jiný název: myslím?:-). A díky tomu mě zná dost lidí s farností Dolní Benešov, protože jsme se poznali při práci. No a co bylo předtím? Studoval jsem v Opavě na Střední škole technické, kde jsem se nejprve vyučil a pak si dodělal maturitu. A co bylo předtím, to byla klasika, kterou zažil každý z nás, základní školu a mateřskou školu. Kterou musí absolvovat skoro každý.

Má studia v Olomouci byla pěkná dřina ale i sranda. Během šesti letého studia jsem poznal mnoho nových věcí, lidí a míst ale co bylo důležité, poznal jsem i trochu sebe, oč při tomto studiu jde. A nakonec to bylo hledání svého povolání a jeho utvrzení. A co bylo dalšího zajímavého na této přípravě? Bůh! Poznat Ho a proniknout jemně do jeho tajů, i když to člověk nikdy na tomto světě nikdy nepochopí. Jeho poznávání je úkol na celý život.“

„Kdy přišel ten zlomový okamžik, kdy jste se rozhodl vzdát se civilního života a stát se knězem a jak jste pocítil a poznal vaše povolání ke kněžské službě?“

„Kdy nastal zlom v mém životě? Já ani moc nevím! Když se na to dívám s odstupem času. Největší zlom nastal, když jsem pracoval v MSA při stroji a měl jsem čas dost přemýšlet. Tam to vyplavalo na povrch a začal jsem proto něco dělat. Ale jinak to vnímám, že si mě Bůh na toto povolání připravoval, už od mého dětství. Už ve třetí třídě jsem o tom mluvil, že se stanu knězem. Ale má cesta, můžu-li to říci, byla započatá už u mého otce, neboť moje babička, tátova mamka, z něho chtěla mít kněze a co vím, tak se povolání dědí na další potomky.“

„Můžete nám, otče, nastínit reakci vašich rodičů, když jste jim oznámil vaše rozhodnutí? Věděli o vašem povolání? Tušili, kam směřují vaše kroky? Jak to přijali?“

„To víte! Rodiče vždy vidí víc do budoucna, než jejich děti. A to v tom, že jednou se ožení a založí rodinu. A pak se s rodičů stanou šťastní prarodiče, dědeček a babička. Tak to bylo možná stejné i s mými rodiči. Tato budoucnost pro jejich dítě. Ale když jsem jim řekl, že jsem se rozhodl jít do semináře, byli trochu zaskočení, protože jak už jsem psal, viděli více do budoucna než já. Postupem času to přijali a dost mi i pomohli na této cestě ke kněžství. Za což jsem velmi rád.“

„Jako bohoslovec jste už jednou naši farnost navštívil, a po mši svaté jste nám vyprávěl, jak to vypadá a chodí v semináři. Můžete nám ještě něco povědět o vašich studiích na bohoslovecké fakultě, o začátcích vašeho duchovního života a také o jáhenské službě?“

„Jejda studia, už nikdy více! Když jsem nastoupil do práce, říkal jsem si: 'Nikdy se už nebudu učit a nikdo mě do žádné školy už nedostane.' To byla má slova, která jsem si opakoval během svých pracovních začátků. Ale nakonec ta slova přišla vniveč. No, a když jsem nastoupil do semináře, přibyla i k tomu povinnost studie na CMTF (teologická fakulta v Olomouci). Já se přiznám, nejsem moc studijní typ, ale s pomocí Boží a s pomocí mých spolubratři v semináři jsem vše zdárně dokončil. A co říci o mém začátku na cestě duchovního a duchovního života! Duchovní život: 'Musím se modlit, abych neochaboval a neztrácel sílu k svému povolání, neustále být spojen s Bohem'. Tento život po stránce duchovní je zábavný ale i dost těžký, protože je mnoho věcí kolem mě, které mi mohou buď pomoci anebo naopak uškodit.“

Jsem teprve na začátku svého duchovního života a nemám moc toho prožitého, na tož moc zkušenosti. Během své jáhenské praxe jsem byl v Ostravě - Svinově. Zažil jsem tam dost srandy, ale byly i chvíle těžké, což se v kněžském, duchovním životě předpokládá. Něco málo jsem se tam naučil. A teď jsem v Krnově, kde to ještě poznávám, jak farnosti, které spravujeme, tak i místní lidi.“

-, Otče Michale, povězte nám ještě něco o vašich civilních aktivitách. Co rád děláte? Jaké jsou vaše koníčky. Jestli jste hudebník, nebo spíše sportovec? Co vás baví, když se najde chvilka času?“

Mé záliby, koníčky!?! No těch mám dost! Kde začít? Takovým prvním, a mým nejoblíbenějším koníčkem je,... na to dostanete odpověď v další otázce (Dokázal byste si sám něco uvařit?“). Další koníčky: rád poslouchám hudbu, dá se při ní hodně rozjímat o „nesmrtelnosti brouka“, další z koníčků je Bible a vše co je s ní spojeno. A pak modelařina, i když je to pořád v plenkách. Mám rád modelovou železnici o velikosti H0. S dalších zálib je to příroda a procházka v ní s přáteli a pak posezení s přáteli někde, kde mají dobré pivo a jídlo. Mám i rád sport, i když na to nevypadám, rád hraji florbal a možná i tu kopanou. Když mám čas podívám se i na nějaký ten film a odpočívám u toho.“

-,Vím, že to kněží neradi z jisté a pochopitelné obavy říkají, ale prozradíte nám, jaké je vaše oblíbené a neoblíbené jídlo? Dokázal byste si sám něco uvařit?“

Tady Vám přidávám další koníček, ten nejoblíbenější, který mám! Rád vařím, a proto si něco dokáži uvařit. Tento koníček se mi hodí do mého života. Mám prostě vystaráno, že nikdy neumřu hladý! A co se týká mého oblíbenosti jídla! Ani nevím, protože jsem ještě nezkusil všechny jídla, která jsou na světě. Tak nemůžu říci stoprocentně, které jídla mám rád a která ne. Jsou jídla, která prostě můžu pořád, a jsou jídla, která jednou za rok to stačí.

-,Co byste nám chtěl ještě říci na závěr?“

„Co říci na závěr? Doufám a pevně v to věřím, že mě o. Pavel ještě někdy pozve, abych mohl sloužit mši svatou ve vašem společenství. A dodám na závěr slova sv. Pavla: „Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce a Krista Ježíše, našeho Pána.“(2. Tim 1,2)

Otče Michale, děkuji vám za čas, který jste nám věnoval, a za ochotu nám o sobě tolik povědět. Přeji vám zdraví a Boží požehnání ve vaší kněžské službě i osobním životě.

Připravila Marie Ohřalová

Rok 2017 - 100. výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě

Páté zjevení – Cova da Iria – 13. září 1917

Přítomno asi 20 000 – 30 000 osob

Když se přiblížila ta hodina, šla jsem s Hyacintou a Františkem mezi takovou spoustou lidí, že jsme sotva mohli projít. Dorazili jsme konečně do Cova da Iria k dubu a začali se spolu s lidmi modlit růženec. Za chvíli jsme uviděli záblesk světla a vzápětí nad dubem naši Paní.

- „Pokračujte v každodenní modlitbě růžence k Panně Marii Růžencové, abyste vyprosili konec války. V říjnu přijde také váš Pán, Panna Maria Bolesná a Karmelská i svatý Josef s Ježíšem, aby požehnal světu. Bůh je spokojen s vašimi oběťmi, ale nechce, abyste spali s provazem. Noste ho jen ve dne.“

- „Žádali mě, abych vás poprosila o mnoho věcí, o uzdravení některých nemocných a jednoho hluchoněmého.“

Foto del 13 settembre 1917

Lucia e Giacinta, foto del 17 settembre 1917

- „Ano, některé uzdravím, jiné ne. V říjnu udělám zázrak, aby všichni uvěřili.“

- „Lidé si moc přejí, aby tu stála kaple.“

- „Za polovinu peněz, které se do dneška sesbíraly, ať se udělají dvě nosítka. Darujte je Panně Marii Růžencové. Druhá polovina ať poslouží na kapli.“

- Nabídla jsem jí dva dopisy a lahvičku s parfémem: „Dali mi tohle, jestli to nechcete.“

- „To se do nebe nehodí.“

Vypráví vizionářka, sestra Lucie

Z brožury „Fatima“ vydaly Paulinky

Připravila M. Ohřálová

Světci - více, či méně známí

Sv. Michael, Gabriel a Rafael, archandělé

Svátek 29. září

Bible nám archanděly představuje jako ty, kteří stojí před Bohem (Lk 1,19; Tob 12,15). Povšimněme si jejich jmen a významu slova v hebrejštině. Michael – "Kdo je jako Bůh?"; Gabriel – "Bůh ukázal svou sílu" (či "Muž Boží") a Rafael – "Bůh uzdravil". Nevystupují jako ti, kdo své činy připisují pouze sobě, ale dávají za ně Boží jméno, neboť věrně stojí před jeho tváří a plní svěřené úkoly jeho jménem. Společný svátek vyjadřuje přání, aby více vynikla úcta k nim.

Nevěřící kladou existenci andělů a zlých duchů do říše bájí. Popírat a neuznat úhlavního nepřítele lidstva a naší spásy je však velký omyl. Nám, věřícím, je vodítkem Písmo svaté, které od popisu pádu prvního člověka až po novozákonní Apokalypsu na tolika místech jasně hovoří o existenci zlých duchů (a nejen těch). Dbáme proto na varovná slova apoštola Petra: *"Buďte strážliví a bděte, neboť váš protivník ďábel obchází jako řvoucí lev a hledá, koho by pohltil. Jemu se braňte silní ve víře!"*

Katechismus katolické církve v článku 350 říká: *"Andělé jsou duchovní tvorové, kteří neustále oslavují Boha a slouží jeho spásným plánům, které má vzhledem k jiným tvorům."* Archandělé představují zástupce těchto čistých duchů a nebeská knížata.

Katechismus nám o andělech říká, že *"jsou celým svým bytím Boží služebníci a poslové, stále hledí na tvář Otce a jsou dbalí rozkazů, poslušní na jeho slovo."* Připomíná také slova sv. Augustina: *"Anděl je název úkolu, ne přirozenosti. Ptáš-li se, jak se nazývá tato přirozenost, je to duch; ptáš-li se, jaký má úkol, je to anděl. Podle toho, co je, je duch, podle toho, co koná, je anděl."*

Svatý Michael (Kdo je jako Bůh?)

Jeho jméno zní jako bojový pokřik proti těm, co by se chtěli rovnat Bohu.

Svatý Jan jej představuje v Apokalypse jako vítězného bojovníka s drakem, který znázorňuje satana svrženého na zem.

O jejich boji vypráví píseň: „Byl boj na nebi... s drakem zlým, lstivým.“ Zpívá se v ní, že: „... drak je svržen na zem, ale ten boj trvá dál, neboť ještě v srdcích mužů, v srdcích žen ten drak musí být přemožen.“

Ve výše uvedeném je naznačen význam nebeského ochránce církve v boji se satanem, který chtěl být jako Bůh. Mimo úkolu obránce církve je tento svatý bojovník uváděn jako průvodce do nebe. Zdá se, že tam, kde vystupuje ďábel jako žalobce, Michael vystupuje jako obhájce. Můžeme to vidět ve zmínce apoštola Judy, který ve svém listě uvedl spor archanděla Michaela s ďáblem o Mojžíšovo tělo (viz Jud 9).

Duše lidí bojujících o čistotu nalézají ve sv. Michaelu, podobně jako v Panně Marii, jistou pomoc. Abychom se obraceli na svaté, může nám být povzbuzením např. sv. Jana z Arku (památka 30. května), které se zjevoval sv. Michael s anděly a dával jí dobré rady, posilu a nauku, jak sama uvedla.

Ctihodný služebník Boží, papež Pius XII., dne 8. května 1940 zdůraznil zvláštní úlohu archanděla Michaela slovy: *"Vést duše k Bohu, do nebeské slávy, to je úkol, který liturgie i tradice připisuje sv. Michaelovi. Michael vás také podporuje ve vaší roli jako rodiče a stará se o vás i o vaše děti."* Papež Pius XII také vyzval věřící: *„Proste sv. Michaela, aby vzdálil od vašich rodin starosti, které rodičovskému srdci připravuje vratké zdraví vašich dětí, jejich krize v dospívání nebo jejich nemoci."*

Papež Jan Pavel II. dne 27. května 1987 při pouti na Monte Gargano v jižní Itálii řekl: *„Přišel jsem, abych uctil a vzýval archanděla Michaela, aby chránil církev ve chvíli, kdy je obtížné vydávat autentické křesťanské svědectví bez kompromisů a bez polovičatosti."* Na sv. Michaela bychom se měli častěji obracet se slovy modlitby: ***"Svatý Michaeli, archanděli, braň nás v boji proti zlobě a úkladům ďáblovým. Kníže nebeského vojska, svrhni božskou mocí do pekelné propasti satana a zlé duchy, kteří usilují o zkázu duší. Amen."*** (Modlí se v mnoha kostelích po mši sv.)

Svatý Gabriel (Bůh ukázal svou sílu)

Je zvěstovatelem Božího poselství, oznamuje nejvýznamnější události a poučuje ve Starém zákoně Daniela.

Papež Řehoř Veliký v jedné homilii říká: *"K Marii je poslán Gabriel, nazvaný 'Bůh ukázal svou sílu', protože přišel zvěstovat toho, který se zjevil v poníženosti, aby pokořil zlé moci. Tedy archanděl, který se nazývá 'Bůh ukázal svou sílu', měl zvěstovat toho, jenž přicházel jako Pán všech mocností, udatný v boji."*

S archandělem Gabrielem se setkáváme především v Lukášově evangeliu, které nám říká, že byl poslán do Nazareta k Panně Marii, zasnoubené s mužem

jménem Josef: *"Anděl k ní vešel a řekl: 'Bud' zdráva, milostiplná! Pán s tebou'...."* (Lk 1,28-38) V tomto dialogu je nám představen nejen sv. Gabriel přicházející k Panně Marii s poselstvím od Boha, ale i odpověď Panny Marie, která je nám vzorem, jak má i každý z nás být otevřený a ovlivnitelný pro Boha, i když jde o někoho, koho nám do života pošle.

S Božím rozhodnutím, které se týká početí života, se také setkáváme při Gabrielově zvěstování Zachariášovi, manželovi, Alžběty (viz obr.) v Jeruzalémském chrámu. Gabriel mu oznámil, že bude mít syna a má mu dát jméno Jan. Zachariáš však pochyboval: *"Podle čeho to poznám? Vždyť jsem stařec a také moje žena je v pokročilém věku. Anděl mu odpověděl: 'Já jsem Gabriel. ...'"* (Lk 1,18-20)

Kromě tohoto se Gabriel také dvakrát představil v knize Daniel. Tam je Gabriel vyzván, aby Danielovi vysvětlil vidění. (Dan 8,16) Daniel dále říká: *"Ještě jsem rozmlouval v modlitbě, když Gabriel, ten muž, kterého jsem prve viděl ve vidění, spěšně přilétl a dotkl se mě v době večerního obětního daru. Poučil mě, když se mnou mluvil..."* (Dan 9,21n) V Bibli ho tedy vidíme v úloze Božího posla, proto je patronem těch, kteří jsou rovněž nositeli poselství.

Svatý Rafael (Bůh uzdravuje)

V Bibli, v knize Tobiáš, je uveden jako průvodce a strážce. Doprovází Tobiášova syna na jeho cestě plné nebezpečí a pomáhá mu vypořádat se s úkoly.

. Když se jeden z archandělů představoval Tobiášovi, řekl: *"Já jsem Rafael, jeden ze sedmi andělů, kteří jsou připraveni, aby vcházeli před Hospodinovu slávu."* (Tob 12,15).

Dopomohl mu i k ctnostnému sňatku, když před ním vyhnal ze Sáry zlého ducha. Jeho úkolem je doprovázet a poskytovat lék, který uzdravuje i ode všech duchovních nemocí.

Svatý Rafael je andělem lásky, posily, zdraví a správné volby. Je silou proti duchu nečistoty, nestoudnosti a požívačnosti. Je patron našich cest, proto si, podobně jako sv. Michael a strážný anděl, zaslouží naši úctu a důvěru v jeho pomoc, kterou si u něj vyprošujeme.

Bůh nám nabízí svoji pomoc i skrze anděly. Využívat ji znamená dbát ve svém nitru na jejich vedení a nezapomínat jim projevovat vděčnost.

Putování

Je úterý 8. srpna 2017 ráno. Velmi teplé ráno, jako každé jiné v tomto letním čase. A přece je jiné pro ty, kteří se přihlásili na dopolední pouť do Ostravy, do kostela Sv. Ducha v Ostravě – Zábřehu.

Když už byla všechna místa v autobuse (Fa. KOZÁK) obsazena, přivítal nás p. Švančar a předal slovo p. faráři Pavlovi. Krátká modlitba, píseň a požehnání na cestu.

Minuli jsme pár křižovatek a byli jsme v cíli. Před námi stal kostel kulatého tvaru, připomínající románskou rotundu. Věž je postavena vedle budovy kostela. (Takové chrámy můžeme vidět v jižních státech Evropy).

V kostele nás přivítal místní farář Vítězslav Řehulka. Dolnobenešovští a Zábřežští přijeli do Zábřehu. Spolu s otcem Pavlem sloužili mši svatou. Hudební doprovod zajistila naše varhanice pí. Fojtíková. Text písně byl promítán na zeď, bokem od obětního stolu - pro nás novinka. Ministrovali vnuci p. Švančara a syn pí. Dudové. Čtení přečetla pí. Vojáčková.

Po skončení mše sv. se ujal slova otec Vít. Vyprávěl nám o tom, jak se začalo se stavbou chrámu, o finančních potížích a kolikrát prosil Pána o finanční pomoc. Vždy se našla. Kostel Svatého Ducha v ostravském Jižním městě je bezesporu perlou současné sakrální architektury realizované v Česku.

Můžeme zde vidět mnoho nádherných vitráží. Obraz Panny Marie Guadalupské v životní velikosti dovezli sami poutníci z Mexika. Otec Vít řekl, že má k Dolnímu Benešovu a Zábřehu svůj osobní vztah. Jeho děda a praděda pocházejí ze Zábřehu (místo, kde nyní stojí kostel) a za Dolní Benešov kdysi hrával fotbal. Fotbal hraje i v současné době, spolu s kaplanem Jakubem Štefíkem – turnaj „Kněží – Kolovrat“. Potom jsme se přemístili do suterénu a v kulturní místnosti u kávy jsme zhlédli dokument o stavbě chrámu.

Poděkovali jsme a popřáli p. faráři Vítovi hodně zdraví, Boží ochrany a vrátili se domů.

Děkujeme. Děkujeme za krásný výlet, duchovní zážitek a těšíme se na další v příštím roce.

Poutníci.

NEDĚLNÍ PŘÍBĚH K ZAMYŠLENÍ

Stín na stěně

Jako student jsem si chodil pravidelně večer zaplavat na plovárnu. Mou pozornost delší dobu upoutával jeden muž. Pokaždé, když se objevil na plovárně, přišel k okraji bazénu a ponořil do vody nohu. Pak vystoupil na nejvyšší skokanský můstek, skočil do vody a plaval znamenitým stylem. Dlouho jsem nemohl pochopit jeho zvláštní zvyk. Jednoho večera jsem se rozhodl, že se ho na to zeptám.

Vyprávěl: „Byl jsem učitelem plavání na sportovní škole. Téměř každý den jsem byl na plovárně a znal jsem tu každé místo. Jedné noci jsem nemohl usnout a tak jsem se rozhodl, že si půjdu zaplavat.

Šel jsem tedy na plovárnu, ale nerozsvítil jsem, protože jsem se tu dobře vyznal. Navíc měsíční světlo prosvítalo skleněnou střechou. Když jsem chtěl skočit ze skokanského můstku, všiml jsem si stínu na protější stěně. Moje tělo a paže vytvořily kříž. Co mne zdrželo, abych neskočil do vody, nevím. Když jsem se díval na svůj stín, vybavil se mi Ježíšův kříž. Nebyl jsem věřící, ale jako dítě jsem se naučil písni, jejíž slova mi přišla na mysl: *On zemřel na kříži za mé hříchy. Jeho smrt mi otevřela nebe. Děkujte Bohu, vy, kteří jste zachráněni krví Ježíšovou.*

Ani nevím, jak dlouho jsem tam stál a proč jsem nakonec neskočil. Sešel jsem z můstku a zamířil ke schodům, které vedly do bazénu. S hrůzou jsem zjistil, že bazén je prázdný! Aniž jsem to věděl, byla voda při čištění bazénu vypuštěna. Kdybych seskočil z můstku, stálo by mě to život.

Uvědomil jsem si, že ten podivný stín kříže mě zachránil před jistou smrtí. Byl jsem Bohu tak vděčný, že jsem v tu chvíli poklekl a prosil za odpuštění, že jsem o něho dosud nestál, zatímco On mě nikdy neopustil. Té noci jsem prožil dvojnásobnou záchranu. Záchranu svého těla a záchranu své duše pro věčnost. Od té doby jsem si osvojil tento zvláštní zvyk – ponořit nohu do vody dříve, než do ní skočím.“

Kristus Ježíš přišel na svět, aby zachránil hříšníky.

Bible, 1. List Timoteovi 1; 15

(Text z emailové pošty)

K příležitosti Svátku Povýšení sv. kříže 14.9. vybrala a upravila Marie Ohřálová

PRO ZASMÁNÍ

Přijde Pepíček ze školy a říká mamince:
"Dnes jsem se jako jediný ze třídy přihlásil!"
"No to je pěkné, a na co se paní učitelka ptala?"
"Kdo rozbil okno na chodbě!"

U lékaře:
„Tak co tě, Vojto, bolí nejvíce?“
„Břicho, pane doktore.“
„A kde tě to bolí nejvíce?“
„Nejvíce ve škole.“

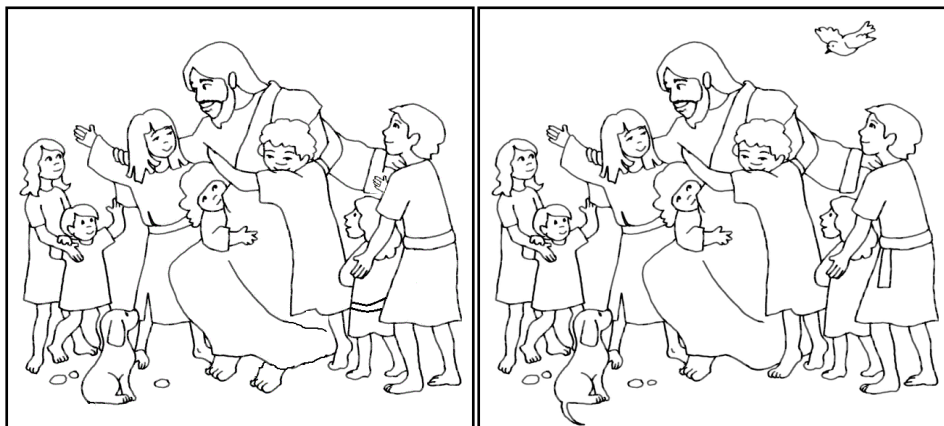
Ptá se jeden prvňák druhého:
„Proč nosíš vyhrnuté rukávy, když si je potom musíš zase zdělat?“
„Proč? Nemusím si je zdělat.“
„A jak si potom utíráš nos?“

„Tatí, zítra bude ve škole třídní schůzka, ale jenom pro užší kroužek.“
„A co to znamená? Tomu nerozumím?“
„No že tam budou jen dva: učitel a ty.“

Nedělníček dětem

Najdi 7 rozdílů

!!! SOUTĚŽ !!!

DOPLŇOVAČKA O CENY

1	K			
2	K			
3	K			
4	K			
5	K			
6	K			
7	K			
8	K			
9	K			
10	K			
11	K			
12	K			
13	K			
14	K			
15	K			
16	K			
17	K			

1. svazek vlasů; 2. divoké prase; 3. malý Jakub;
4. mužské jméno; 5. schovávatí; 6. žnout;
7. domácky Kateřina; 8. vrchní část stébel obilí;
9. tenisová hřiště; 10. hraboš; 11. řemeslník pracující se železem;
12. části stromů; 13. proutěná nádoba;
14. zadržává se v řeči; 15. mimo to;
16. velikán; 17. první svátost.

Své odpovědi vhod'te do krabičky „SOUTĚŽ“ v kostele, nebo zašlete emailem

nas.nedelnicek@seznam.cz do neděle 24. září

Tajenka z minulé doplňovačky zní: **NEJZLOBIVĚJŠÍ**
Soutěže se zúčastnilo 7 dětí. Z Dolního Benešova 5 dětí, ze Zábřehu 1 dítě a 1 přespolní. V krabičce byly 5 odpovědí a 3 odpovědi přišly elektronicky.

1. cena – kniha - Oliver Bohdal - 8 let - Zábřeh;
2. cena – bibl. karty – Agáta Dudková - 9. let Dolní Benešov;
3. cena – skládačka - Ondřej Krziwoň – 10 let – Dolní Benešov

Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejeme.

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dol. Benešov na září 2017

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	4.9.	18.00	Na poděkování P.Bohu za přijaté milosti, dar zdraví a živou ro...	
Út	5.9.	Záb 18.00	Za Alžbětu Smolkovou, dva manžely, rodiče, syna a zetě	
St	6.9.	18.00	Za Michala Bako, rodiče a dva švagry	
Čt	7.9.	6.30	Za živé a + farníky	
Pá	8.9.	18.00	Za + Herberta Bilíka – výroční	
So	9.9.	7.00	Za rodiče Herudkovy, bratra a prarodiče	
Ne	10.9.	7.00	Za Annu Šablickou, Helenu Prchalovou, Marii Herudovou a př...	
Ne	10.9.	Záb 8.30	Za Josefa Pačku, dva bratry, dvoje rodiče a živé rodiny	
Ne	10.9.	10.00	Za členy Živého růžence – A	
Po	11.9.	18.00	Na poděkování P.Bohu a P.Marii za dar zdraví, za živou a +rod...	
Út	12.9.	6.30		
St	13.9.	18.00	Na poděkování P.Bohu za 70 let života	
Čt	14.9.	ČK 18.00	POUŤ: Za živé a + farníky	
Pá	15.9.	Záb 18.00	Za Jakuba Pačku, manželku, dvě vnučky a dvoje rodiče	
So	16.9.	11.00	Na poděkování za 50 let spol. života, dar zdraví a ochranu P.M...	
Ne	17.9.	7.00	Za Ericha Sekáčka, manželku, za živou a + rodinu	
Ne	17.9.	Záb 8.30	Za Adolfu Janeckou, manželka a dvoje rodiče	
Ne	17.9.	10.00	Na poděkování P.Bohu a jeho požehnání u přílež. 50 let života	
Po	18.9.	18.00	Na poděkování za dar života, za + otce a živou rodinu a prosba...	
Út	19.9.	6.30	Za živé a + farníky	
St	20.9.	18.00	Za Jindřicha Onderku, manželku, rodiče a sourozence	
Čt	21.9.	18.00	Za Alfréda Kuchejdu a rodiče z obou stran	
Pá	22.9.	Záb 18.00	Za Janu Schmuckovou, dva manžely, zetě a přízeň	
So	23.9.	6.30	Za + Maxmiliána Praska – měsíční	
Ne	24.9.	7.00	Za Marii Kokešovou, manželka a rodiče z obou stran	
Ne	24.9.	Záb 8.30	Za + Stanislava Sněhotu a živou rodinu	
Ne	24.9.	10.00	Za + Petra Jírka a rodiče	
Po	25.9.	18.00	Za Bruno Foltýnka, manželka + přibuzenstvo	
Út	26.9.	6.30	Na poděkování za 65 let manželství, prosba o boží požehnání a...	
St	27.9.	18.00	Za Leo Buhlu, dvoje + rodiče a + sestru	
Čt	28.9.	11.00	Svatba	
Čt	28.9.	18.00	Na poděkování P.Bohu za 80 let života, dar zdraví a prosba o b...	
Pá	29.9.	14.30	Na poděk. P.Bohu za dar života a prosba o b.pož.pro šedesátiny	
Pá	29.9.	Záb 18.00	Za Angelu Vrchoveckou – měsíční	
So	30.9.	7.00	Za + Josefa a Annu Faikovy, bratra, přízeň a duše, na které nik...	
Ne	1.10.	7.00	Za + Josefu Brychnáčovou a živou rodinu	
Ne	1.10.	Záb 8.30	Za živé a + členy Živého růžence	
Ne	1.10.	10.00	Za živé a + farníky	

: Kde byl úmysl textem delší, Poznámka je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI ZÁŘÍ Sbírka na CÍRKEVNÍ ŠKOLY

– odesílá se celá pro potřebu církevních škol naší diecéze
– neděle 17. 9. 2017

Sbírka na OPRAVY – oprava varhan v kostele sv. Urbana
– neděle 24. 9. 2017

Pěší pouť do Hrabyně

At' „ NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné a sváteční chvíle.

Farnost sv. Martina
Dolní Benešov ve spolupráci
se Základní školou a Kulturním
domem

Vás srdečně zve na

Šípkovou slavnost

V sobotu 28.10.2017 od 19. hodin
v Kulturním domě v Dolním Benešově

hudba: REFLEX-ROCK

Večere v ceně vstupného 200Kč

Vstupenky v předprodeji od 18.9.2017 na faře
a up. Šelongové (Hinačové)

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypriána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22

Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohřálová

email: nas.nedelnicek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>

vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek

Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E19917